

Tiberiados bendruomenė Maldos bendrystė

Brangūs bičiuliai Kristuje,
siųsdami šią Maldos bendrystę, džiaugiamės galėdami palinkėti jums linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų 2023 metų. 2022-ieji metai buvo ypatingi: mūsų buvo mažiau, komanda pasikeitė perpus, geopolitika atnešė daug neaiškumų, tačiau mūsų misionieriški išsipareigojimai išliko, ypač tarptautinė jaunimo stovykla 2022 m. liepą, į kurią dešimčiai dienų susirinko jaunimas iš daugelio šalių ir daugybė brolių ir seserų.

Taigi, žvelgdami į praėjusius metus, matome, kaip Viešpats visais atžvilgiais vedė mus per šį trapumo laikotarpį, dar kartą suteikdamas mums malonės metus. Mes vis dar esame čia, liudydami Dievo veikimą daugelyje širdžių, tarp žmonių, kuriuos priima-

me: vaikų, jaunimo, suaugusiųjų. Tačiau aiškiausia, kad Jis per jus mums suteikė savo malonę. Neįmanoma suskaičiuoti savanorių, kurie padėjo mūsų stovykloms: nuo vadovų iki virėjų, nuo lektorių, atvykusių liudyti, iki tų, kurie atvyko dirbti rankų darbo. Dar sunkiau suskaičiuoti, kiek kartų esame girdėję: „Brolī, kuo galiu tau padėti?“ Žodžiu, ačiū, kad esate mums dovana. Brolis Pranciškus, išvykdamas iš Lietuvos į Belgiją, mums sakė, kad Baltriškių trapumas paskatins mus labiau bendradarbiauti ir kurti. Taip ir atsitiko; tad šis bendradarbiavimo ir bendrystės refleksas turi išlikti mumyse. Mūsų trapumas iš tiesų padaugino meilę, nuskambėjo kaip kvietimas jūsų širdyse, todėl Dievo malonė išsiskleidė ir padaugėjo. Dėkojame už visa tai, ką Dievas per jus mums davė, kas tikrai pranoksta mus ir tikriausiai pranoksta ir jus. Pasibaigus šioms metams ne tik esame gausesnī ir galime geriau rūpintis bendruomenės gyvenimu, bet ir jaučiamės labiau apsupti. Dvi šeimos apsigyveno Savičiūnuose, Tobijo ir Saros namuose, taip pat du jaunuoliai Jono Krikštytojo metams. Daugiau žmonių meldžiasi kartu su mumis, ieško Viešpaties savo gyvenime, ir gražu būti to liudytojais.

Šī rudenį turėjau garbės būti pakviestas į iškilmingą vakarienę Valdovų rūmuose, kurioje dalyvavo Lietuvos Prezidentas su žmona ir belgų karalius bei karalienė. Maniau, kad visa tai liks konfidencialu, bet nežinojau, kokią galią turi "Facebook", todėl apie tai trumpam papasakosiu čia. Nors minėta akimirka

prabėgo greitai, jį priėmiau ne tik kaip gražų brolių darbo šiame mažame Baltiškųjų kaime pripažinimo ženklą, bet giliau - kaip jungtį savo širdyje tarp Belgijos ir Lietuvos, ypač tą akimirka, kai skambėjo nacionaliniai himnai, kaip naujas paskyrimas misijai į

šią šalį. Tačiau prieš pat išengdamas į rūmus dalyvavau mišiose katedroje. Konsekracijos metu galvojau sau, kad kiekvieną dieną karalių Karalius ateina manęs aplankyti ir atiduoda save į mano rankas. Šią Kalėdų dieną jis vėl ateina, stulbinantis savo švelnumu ir nuolankumu. Tikiuosi, kad jį atpažinsiu vaikelio bruožais, ir to linkiu kiekvienam jūsų — priimti Viešpaties atėjimą, kuris palengvina daugelio jungą, sušvelnina daugelio širdis, apšviečia daugelį tamsybių. Viešpatie, teateina Tavo Karalystė į mūsų pasaulį, tegul ji ateina pas mus 2023 metais!

Brolis Ivanas

„Jei Viešpats nestato namo, veltui triūsia tie, kurie jį stato.“ (Ps 126)

Jau kuri laiką drauge dirbame ir svarstome, kaip statysime naują brolių namą. Br. Pranciškus mane skyrė kartu su br. Vidu vadovauti projektui iki statybos leidimo. Kiek pasistūmėjome? Pirmiausia statydami šį namą norime perteikti, kokiū būdu norime gyventi kaip Tiberiados broliai. Neužtenka vien numatyti, kaip tą namą statysime, bet reikia skirti laiko suprasti, kur Viešpats mus kviečia. Ir tam nėra kito kelio, tik skirti laiko klausytis vieniems kitų, klausytis, ką Šventoji Dvasia įkvepia kiekvienam:

- „Štai kaip gera ir kaip malonu, kur broliai gyvena vienybėje!“: norime pastato, kuris perteiktų ir brolišką mūsų gyvenimo matmenį - vienybę ir kartu kiekvienam broliui suteiktų asmeninę erdvę, taip pat mus susietų. Ir gyvenimas drauge taip pat numato tai, kad mes sensime ir į tai reikia atsivėlgti.

- „Viskas prasidėjo nuo priėmimo“ - namai, kurie būtų jaukūs, svetingi ir neatskirtų mūsų nuo kitų.
- Dėmesys praktiniam matmeniui, logikai konstrukcijoje.
- Pastatas, įkūnijantis mūsų kaip Tiberiados brolių gyvenimą turint galvoje keturias mūsų atramas: malda, broliškas gyvenimas, misija ir darbas.
- Nestatome vien sau... bet ir būsimiems broliams.
- Kad pastate atsispindėtų mūsų gyvenimo būdo paprastumas.

Visa tai turėdami omenyje pradėjome dirbti ties praktinėmis detalėmis, padedami mūsų architekto Rimvydo ir brolio Carlo, brolio pranciškono. Taip supratome, ko iš tiesų norime. Šis etapas dabar jau baigtas ir ateina kitas, kur mėginame (ypač architektas) visą tai perkelti į brėžinius, o tada galėsime prašyti leidimo statyboms... ir galbūt (tikimės, greitai) pradėti kasti pamatus nepamiršdami Jėzaus žodžių, raginančių statyti ant uolos, ir ta uola mums pirmiausia yra tai, ką galime gyventi drauge kaip broliai.

Brolis Joakimas

Baltriškės, lietuviškos ir katalikiškos vienu metu

Kai į Baltriškių bendruomenę kelioms savaitėms gyventi atvyksta brolis iš Belgijos, jo požiūris neišvengiamai šiek tiek skiriasi nuo čia gyvenančių brolių. Štai pateikiu tris nedidelius pamastymus iš savo apsilankymų 2021 ir 2022 m.

Pirma, 2021 m. spalį į Belgiją grįžus br. Egidijui ir br. Pranciškui buvo pasiektas etapas, nes Baltriškių bendruomenė visiškai atsinaujino. Visi 2000 m. Baltriškių ikūrėjų komandos broliai gavo naujas misijas, o jaunesnioji brolių karta tęsia nuotykus vietoje. Džiugu dėkoti, kad bendruomenės draugai iš Lietuvos ir toliau maitinasi Kristumi per naujus veidus. Taip, mylimi ir vertinami broliai buvo pakeisti, ir tai reikalauja emocinio atsizadėjimo, tačiau Kristus yra mūsų bendruomenės gyvenimo centre, ir draugai lietuviai juo intensyviai gyvena. Ilgalaikiai draugai ir toliau džiaugiasi čia meldamiesi ir atsinaujindami, ir mums atsiunčiami kiti veidai. Kaip tai nuostabu! Juk ji išreiškia esminę tiesą: čia, Baltriškėse, Dievas traukia, maitina, stiprina ir ramina, o Viešpats eina per dovanotus, pašvęstus gyvenimus. Tai taip pat bendruomenės brandos ženklas - kad ir kokie Dievo tarnai gyventų Baltriškėse, mylimasis Mokytojas yra Kristus.

Antra, Baltriškių bendruomenė man patinka tuo, kad ji yra tikrai lietuviška ir kartu universali. Dabartinėje bendruomenėje yra tik vienas lietuvis, tačiau ji gyvena vietinės bažnyčios gyvenimo ritmu, išišaknijusiu natūraliame parke ir regione, kuriame gyvenimas yra atšiaurus. Tuo pat metu ji priima brolius iš Belgijos, Latvijos ir Prancūzijos, taip pat daugybę žmonių už šalies ribų. Tai tikro bendruomenės katalikiškumo išraiška: išišaknijusi kultūroje ir šalyje, kurioje atsiduoda nešdama vaisius už savo geografinių ribų ir taip išreiškia, jog Dievas turi didelę ir dosnią širdį visiems... ir ne tik lietuviams!

Trečia, čia randu man labai svarbų bendruomenės charizmos aspektą: meilę Bažnyčiai ir mokymąsi melstis. Klausydamasis jaunų žmonių ir suaugusiųjų sužinau, kad daugeliui Baltriš-

kės yra šaltinio vieta, čia jie patyrė stiprų susitikimą su Viešpačiu, kuris suformavo jų dvasinį gyvenimą. Čia jie išsaknijo Bažnyčioje, kuri kartais atrodė tolima. Čia jie galėjo išmokti melstis. Tai man teikia didelį džiaugsmą.

Dėl viso to labai dėkoju. Dėkojame Viešpačiui, kuris norėjo šios mažos bendruomenės, skurdžios ir trapios, bet spindinčios. Dėkojame visiems esamiems ir buvusiems broliams, kurie savo pa-

sišventimu Dievui, malda ir pasiaukojimu leido ir šiandien tebeleidžia regėti Dievo karalystės buvimą Lietuvos žemėje. Ačiū tau Viešpatie!

Brolis Emanuelis

Nazareto laikas

Pirmąsyk kvietimą gyventi Nazareto laiku išgirdome dar 2020-ųjų rudenį, tačiau tuo metu ši mintis skambėjo daugiau nei utopiškai. Nepaisant to, Viešpats mus vedė Savičiūnų link labai švelniai ir subtiliai – po truputį pažįstant Tiberiados bendruomenę, susibičiuliaujant su tuo metu Nazareto metus gyvenusia lenkų šeima ir galiausiai per užgimusį mūsų poros troškimą eiti nauja, netikėta kryptimi. Kilo daug klausimų – ar pajėgsime, ar šios krypties pasirinkimą laimina Dievas, o gal Jis mūsų šeimai yra paruošęs visai ką kita? Tapo aišku, kad mums reikalingas Nazareto laikas. Tai buvo 2022-ųjų kovo 25 diena.

Priėmus sprendimą, aš, Renata, jaučiausi kaip muitininkas Zachiejus – mąstant apie mūsų netobulumus veržėsi įžodintos mintys: „Gal tai ne mums?“. Tuo tarpu Bjornas buvo tvirtas kaip uola šiame sprendime ir be menkiausių abejonių ėjo Viešpaties kvietimo link. Dėl to jam esu iki begalybės dėkinga! Juk Jėzui bežiūrint į minią buvo gaila VISŲ, Jis kviečia ateiti VISUS. Todėl mums yra labai svarbu išmokti matyti savo šeimą su galybe „nestandartų“ ne žmonių akimis, bet taip, kaip ją mato Dievas.

Ir štai – nuo lapkričio 3 dienos gyvename Savičiūnuose, Tiberiados bendruomenės ritmu. Nepaisant visų iššūkių, šis laikas

– Dievo malonės laikas ir didžiulė dovana mūsų porai! Per rytais su bendruomene skaitomą Dievo Žodį, kasdienes Šv. Mišias, paprastumo ir nuolankumo dvasia persmelktas tarnystes, per netikėtai atsiradusią maldą šeimoje mes patiriame džiaugsmą Viešpatyje. O gyvenimas bendrystėje su broliais ir jų suburta bendruomene tą džiaugsmą tik praplečia. Juk broliai yra tikri Dievo meilės ženklai! Tokios meilės, kokią skelbė pats Jėzus.

Gyvenimas čia abiem yra itin ypatingas, nors mūsų tikėjimo patirtys labai nevienodos – Bjornas yra evangelikas liuteronas. Išties Dievas kiekvieną iš mūsų kviečia skirtingais būdais ir tempais. Todėl Nazareto metas mums yra labai svarbus priimti vienas kito asmeninį tikėjimo kelią ir leisti Dievui mumyse daryti

Jo darbus. Ar tai yra lengva? Ne. Tačiau šaukštas Dievo malonės gali išsprogdinti visą statinę deguto!

Anksčiau iš šalies žvelgiant į bendruomenės šeimų namus, pastarieji atrodydavo it plati lėtai tekanti, beveik vietoje stovinti upė. Tačiau dabar žinome, kad išties tai yra labai gili ir srauni Dievo Malonės srovė!

Renata ir Bjornas

Jono Krikštytojo metų atgarsiai – padėka Viešpačiui

I Tiberiados bendruomenę atvykau, nes ieškojau saugios užuovėjos, vietos kur galėčiau atsitraukti nuo prislėgusių rūpesčių, pasigydyti vidines žaizdas. Man labai svarbu buvo pakeisti aplinką, ne tik aplinkos prasme bet ir žmones. Prieš atvažiuojant čia metams, buvau atvykęs į vasaros stovyklą, kad susipažinti kas tai per vieta, kas čia vyksta ir ko tikėtis. Kas mane sužavėjo atvykus į Baltriškes tai kaimiška aplinka, žmonių atvi-

rumas ir geranoriškumas, noras bendrauti ir padėti vieni kitiems, maldos ir darbo ritmas.

Brolio Ivano prašymas parašyti pusės A4 formato lapą apie savo gyvenimą pas brolius, Viešpaties malones, gautas čia, pasirodė ypač sudėtinga užduotis, verčiau malkas kapočiau ar kambarius valyčiau, nei reikėtų rašyti šį straipsnį apie savo gyvenimą. Kadangi niekad neturėjau talento rašyti, o tuo labiau čia gyvenu tik antrą mėnesį, laikas prabėgo nepastebimai gyvenant pagal sustyguotą brolių dienotvarkę, tai atrodo ir nėra apie ką rašyti, malda, darbas, poilsis ir štai šis straipsnis galėtų pasibaigti. Berašant šiuos žodžius atėjo suvokimas, kad senokai nuoširdžiai bedėkojau gerajam Dievui, todėl noriu pakviesti leisti į trumpą vieno žmogaus padėkos kelionę Dievui.

Kad būtų paprasčiau pajusti, iš kokių rūpesčių ir džiaugsmų sudarytas mano gyvenimas, būtina atskleisti keletą faktų. 2019 metai buvo vieni sunkesnių, metų pradžioje sužinojau, jog mano smegenyse vėžys. Tais pačiais metais gegužės mėnesį turėjau galvos operaciją, per kurią buvo pašalinta piktybinė smegenų dalis. Operacija pavyko puikiai ir AČIŪ Viešpačiui už antrą gyvenimą, galėjimą vėl apkabinti man artimus žmogus, matyti, girdėti, kalbėti, kvėpuoti, tie maži dalykai man tapo didžiausi! Praėjus 3 mėnesiams po operacijos prasidėjo didžiulis nerimas, kuris su kiekviena diena vis didėjo. Šis nerimas tartum prispaudė mane prie žemės, jis buvo toks stiprus, nebuvo jokios ramybės, kasdienė kančia, mintys kaip tik išgyventi šią dieną. Ir vėl gerasis Dievas buvo man gailestingas, AČIŪ Tau! Po 2 metų nerimas praėjo, bet nuolatinis varginimas, vidinės ramybės bei džiaugsmo nebuvimas liko. Todėl šių metų birželį, praėjus 3 metams po operacijos, nusprendžiau išeiti iš darbo, kad vėl atrasčiau ramybę ir džiaugsmą, išėjau ieškoti Ramybės šaltinio. Jėzui tariau TAIP,

Jam dovanuju ateinančius metus, kur Jis mane kvies, ten ir eisiu. Ir prasidėjo kelionė su Viešpačiu, netikėtai buvau pakviestas pagyventi Šiluvoje. Ten iš viso buvau mėnesį, taip pat net nebū-

Laurynas su broliu Jonu mokykloje

čiau sugalvojęs, kad teks savanoriauti Šiluvos didžiuosiuose atlaiduose, per kuriuos susipažinau su Laurynu, kuris taip dabar pat gyvena Šv. Jono Krikštytojo metus ir iš kurio sužinojau apie galiomybę apsigyventi pas Tiberiados brolius.

Ne iš karto apsigyvenau pas brolius Balt-

riškėse, nes tiek broliai manęs nepažinojo, tiek aš jų, todėl brolis Ivanas pradžioje pasikvietė atvykti savaitgaliui, sudalyvauti rekolekcijose pas juos kartu su Bernardinų parapijos maldos grupelės vyrais. Didelių lūkesčių atvykdamas pas brolius neturėjau, todėl viskas tiko, taip pat ir aš matyt broliams pasirodžiau tinkamas, todėl po savaitės vėl grįžau, bet šį kartą Šv. Jono Krikštytojo metams. Norint nusakyti išpūdžius čia gyvenant, būtina paminėti 3 elementus: vietovę, brolius, Viešpaties malones.

Aplinka, vieta kur gyvenu, labiau primena kaimišką sodybą nei viduramžių vienuolyną su storo mūro sienomis. Užėjus į svečių namus, viska dvelkia tikrumu: medis, koklinis pečius, ir per sienas viskas girdėti, todėl čia nėra paslapčių. O koklinis pečius, krosnies šiluma teikia neapsakomą jaukumo dvelksmą, ypač kai iš lauko, kur siaučia pūga ir šaltis, užėini į vidų, jautiesi be žodžių ir su meile pasitinkamas. Įdomu, jog labiausiai gyvenime džiaugsma ir ramybę patyriau pas močiutę vienkiemyje. Atrodo, jog Dievas mane gražina į gelmes, bet tuo pačiu tai daro naujai. Tos džiaugsmo ir ramybės patirties pas močiutę šaknys buvo gamta bei gilesnis Dievo pažinimas, gautas kalbant vakarais su močiute prie krosnies. Nors čia, pas brolius, ne močiutės vienkiemis, bet tas pats gamtos dvelksmas, nors nebe močiutė savo užsidegimu veda link Dievo, bet broliai. AČIŪ Viešpatie, jog vėl rodai man kelią į džiaugsma, laimę ir ramybę!

Kalbant apie brolius, visi be galo mieli, be galo skirtingi, čia ir pasirodo bendruomenės turtingumas. O dabar šiek tiek apie kiekvieną iš jų. Brolis Gonzagas dvelkia ramybe, turi užkrečiantį juoką ir visad smagu kartu pasimelsti rožinį. Brolis Vidas ne tik išoriškai primena ortodokšą, bet ir iš tiesų jiems prijaučia. Brolis Ivanas –

Vidmantas varveklių prospekte

nuolankaus vadovo pavyzdys, niekada neteko matyti nusiminusio ar susirūpinusio, visad linksmas, visad pasidomės, kaip sekasi. Brolis Jonas, dėl didelės jėgos kartais vadinamas Obeliksiu, nuo kurio veido niekad nedingsta šypsena, gali traktorių

išardyti ir surinkti užrištomis akimis. Brolis Joakimas, tikras genijus, išmoko lietuvių kalbą per 9 mėnesius, kartais net mokytoją pataiso. Brolio Mišelio dar neteko labiau pažinti, nes šiuo metu yra išvykęs. AČIŪ gerasis Dieve, kad leidai pažinti šiuos nuostabius brolius!

Kaip ir minėjau, šiuos metu skiriu Viešpačiui, kad vestų mane ir parodytų man kelią. Tai, jog esu Baltriškėse, nebuvo mano plano dalis, aš tiesiog leidausi vedamas. Pradėjus gyventi Šv. Jono Krikštytojo metus, rūpesčiai nedingo, atsirado problemų su turimu butu Vilniuje, pagal žodinę sutartį buvau išnuomojęs, bet netikėtai nuomininkai pareiškė, jog po savaitės išsikrausto. Tuo metu patyriau nemažai streso, kadangi reikia ieškoti naujų nuomininkų, teks dažnai grįžti į Vilnių, kam aš visiškai nebuvau pasiruošęs, nes noriu pilnavertiškai išbūti šį laiką pas brolius. Nors ir nepavyko išvengti rūpesčių, bet Dievas dovanuoja malonių. Prisiminiau, jog kažkada buvau gavęs vienos nekilnojamo turto brokerės telefono numerį, paskambinau šiai brokerei ir nupasakočiau situaciją, jog noriu išnuomoti butą, bet negaliu dažnai grįžti į Vilnių. Tada ji paklausė, kur dabar gyvenu, atsakiau, jog Baltriškėse, pas Tiberiados brolius. Ši brokerė nustebo ir apsidžiaugė, nes ateinantį savaitgalį kaip tik atvyksta į Baltriškes pas brolius su savo bendruomene. AČIŪ, Dievuli, už atsiųstą pagalbą! Su butu viskas greitai nesibaigė, brokerei įkėlus skelbimą pradžioje buvo susidomėjimas, bet vėliau iš jos jokių žinių negavau. Tada pagalvojau, ar galėčiau kažkaip padėti, kad kuo greičiau atsirastų tvarkingas nuomininkas? Atsakymas – malda. O kokia malda? Šv. Juozapui. Atsidarau Google paiešką ir ieškau, kokia malda galėčiau melstis, randu 30 dienų maldą ir noveną, nusprendžiau, jog novenos pakaks. Buvo sekmadienis, kai pradėjau melstis noveną į šv. Juozapą su intencija dėl buto. Rytojaus dieną, pirmadienį, gaunu iš brokerės žinutę, jog at-

vykčiau į Vilnių pasirašyti sutarties su nuomininku. Ne kartą teko girdėti, jog šv. Juozapas yra galingas užtarėjas, bet kad nuomininkas atsiras taip greitai, visiškai nesitikėjau. AČIŪ Viešpatie ir šv. Juozapai už malones tvarkant buto reikalus!

Palinkėjimas skaitantiems: nebijokite leistis kartu su Viešpačiu į nežinią ir baimę bei kartoti gerai žinoma maldą „Jėzau, pasitikiu tavimi!“

Vidmantas

Su jumis sveikinasi Tiberiados šeimų maldos grupė iš... Kauno!

Jau daugiau nei ketverius metus Dievas laimina mūsų norą melstis drauge ir augti tikėjime glaudžiantis prie Tiberiados bendruomenės. Pradžioje mes, kelios šeimynėlės, prijaučiančios bendruomenės dvasingumui, paskatintos brolio Pranciškaus ėmėme rinktis viena pas kitą namuose ir reguliariai melstis. Bendrystės laikas buvo išties ypatingas ir ėmėme svajoti... plačiau pajautėme troškimą kviesti daugiau šeimų į maldą ir tam rasti erdvę. Taip mūsų kelyje atsirado Šventas Juozapas ir kunigas Emilis. Arkivyskupo padrasinti, o kun. Emilio džiaugsmingai priimti savo maldą perkėlėme į Vilijampolės Šv. Juozapo bažnyčią. Šiais metais klebonas mūsų visų džiaugsmui ir nuostabai įrengė

parapijoje šeimų kambarį ir pavadino jį „Tiberiada“, o vaikams skyrė žaidimų kambarį „Betliejus“.

Per ketverius metus mes užaugome, dabar drauge reguliariai meldžiasi apie 10-12 šeimų. Užaugome ne tik šeimų skaičiumi, bet ir asmenų skaičiumi šeimose. Šv. Juozapo užtarimu, šiuo metu grupelėje net penkios šeimos laukia naujų narių! Turbūt nesunku įsivaizduoti, kaip... chaotiškai gali vykti maldos susitikimai mūsų grupelėje, kai joje tiek mažų kojyčių ir garso! Išgyventi bendrystę gera, bet ne visada paprasta, kai esame skirtingi, paskendę buityje, vaikų ugdyme, darbuose. Todėl kelias ieškant savo tapatybės, kaip maldos grupei vis dar ilgas ir nebūtinai tiesus tačiau jaučiame, kad Dievas džiaugiasi tuo, kad mes susitinkame. Netobulai, bet giedame.

Klebonas Emilis kalba mokymą

Vaikų klegesyje, bet nuoširdžiai meldžiamės. Nedrąsiai, bet dalinamės savo džiaugsmais ir vargais. Kai jau tème, jog po pandemijos kaip grupelė praradome entuziazmą, o gal tiesiog maldos ritmą, pavasarį važiavome į „atsinaujinimo savaitgalį“ Baltriškėse, kur

mus palydėjo br. Ivanas ir padėjo išsigryninti, ar mes vis dar ESAME ir kokie norime būti. Po šio savaitgalio atgavome prarastas jėgas ir, rodos, naujai uždegėme širdis. Esame labai dėkingi broliams už nuolatinį palydėjimą ir rūpestį mumis. Kaip smagu būna, kai broliai aplanko šeimas. Kartais tenka rimtai pasipešti sprendžiant, kurioje šeimoje nakvos brolis!

Kadangi esame jaunos šeimos su mažais vaikais, reikia išties nemažai pastangų ieškant, kaip būti bažnyčioje, kur ir kaip patarnauti. Šv. Juozapo parapijos kunigai mus nuolat skatina būti gyva bažnyčia, nebijoti ateiti su mažutėliais į šv. Mišias, nebijoti pasitaikysiančių piktesnių žvilgsnių iš vyresnių parapijiečių, o jų atsiradus būtina apie tai pasakyti jiems. Jaučiame, kad parapijiečiai išskirtinai priima mažuosius „triukšmadarius“, o tai jau tarnaujančių kunigų darbo vaisius. Norime mūsų draugystę su parapija stiprinti, kad atėjus laikui, vis daugiau mūsų galėtų rasti savo misiją bažnyčios veiklose.

Iš šeimų ateina-
me į maldos grupę ir
vėl grįžtame atgal į
šeimas. Tas atėjimas,
susitikimas ir
grįžimas, atrodo, nieko
ypatingo, bet yra labai
vertingas. Tai galimybė
atėjus savo buvimu
praturtinti maldos grupę,
o grįžus praturtinti namus.

Tiberiados salė Vilijampolės parapijoje

Kartais iš maldos grupės parsinešam ne tik nematomas naudas (padrašinima, bendrystę, sunkumų aptarimą), bet ir matomas – dviem savaites pakaitomis šeimos gauna Šv. Damijono kryžių iki kito maldos susitikimo, o tai jau galimybė sustiprinti arba atgailvinti šeimos malda.

Pasaulyje, kuriame yra tiek daug vienišumo, maldos grupė leidžia pajauti, jog esam ne vieni, o visumos dalis. Gera gyvai jausti maldos bendrystę su kitomis šeimomis bei Tiberiados bendruomene.

Miglė ir Gediminas

Pilgriminė kelionė į Lisieux dviračiu

Po paskutinio dviračių remonto lipame ant balnų: laukia daugiau nei 1000 km nuotykis Lavaux-Lisieux-Lavaux! (bendruomenė-pilgrimystės vieta-bendruomenė). Vieną vakarą atvykome į mažą kaimelį, kuriame nusprendėme sustoti nakvynei. Apėjome, bet niekas nebuvo pasiruošęs mūsų pasitikti. Galiausiai pagyvenęs ūkininkas mums parodo seną apleistą karavaną. Jis pakviečia mus pavakarieniauti, o kitą rytą ateiti pas jį pusryčiauti. Jis prisipažino, kad nemiegojo visą naktį, nes manė, kad mums turi būti labai šalta.

Koks nuostabus susitikimas: jis atvėrė mums savo širdį ir šaldytuvą!

Keliaudami Somme kanalu pagaliau pasiekėme jūrą. Po kelių nakvynės atsisakymų vienas vyras, vardu Morkus, surado raktą nuo jūreivių koplyčios, kur galėjome šiltai pernaktuoti ir kitą rytą švęsti mišias. Monika taip pat pakviečia mus vakarienės į savo namus. Auštant

Morkus pasibeldžia į koplyčios duris su kava ir kruasanais. Mus labai sujaudino Morkus ir Monika, kurie nėra dideli bažnyčios lankytojai, bet turi gerą širdį.

Dabar mūsų kelias eina palei jūrą. Prieš mūsų akis atsiveria nuostabūs vaizdai: uolos, bangos, burlaiviai... Viena vakarą, po mišių, kunigas mums praneša, kad čia sustojome neatsitiktinai. Į šią Gailestingosios Dievo Motinos koplyčią piligriminės kelionės metu apsilankydavo pati Šv. Teresėlė. Taigi jau esame svarbioje vietoje, kur Marija mus pasitinka prieš atvykstant į Teresės namus. Be to, ši vakarą laisva ir klebonija (greta koplyčios), kuri buvo paversta atostogaujančių kunigų užėiga. Visas namas yra mūsų valioje! Ačiū tau, Dievo Motina! Po geros nakties "Gailestingumo klebonijoje" įveikėme paskutinius kilometrus ir atvykome į Lisieux.

Tačiau tikri pilgrimai nenusileidžia! Po antrosios nakties Lisieux jau esame ant dviračių. Dieną užbaigsime apžiūrėdami Ruano katedrą su nuostabiu fasadu. Kitą dieną tęsiame kelionę su aukščiausiu pasaulyje gotikiniu choru Beauvais mieste. Čia brolio Egidijaus kelis atsisakė toliau minti pedalus. Apvaizdos dėka mus išskirtinai priima labai pamaldi šeima. Vakare internete ieškome galimybių grįžti traukiniu su dviračiais: paaiškėja, kad tai neįmanoma. Gaila atsisakyti šių dviračių, kurie dabar yra beveik relikvijos! Laimei, mus pasitikęs vyras sako, kad jis nuolat vyksta į Belgiją ir kad yra pasirengęs juos atvežti mums.

Mums tereikia rasti transporto priemonę. Žinoma, norėdami tęsti pilgriminę kelionę, pasirinkome keliauti autostopu. Apvaizda "dirba" iki galo, dovanodama mums keletą labai gražių susitikimų... o tai reiškia, kad greitai grįžtame namo, kur broliai mus labai šiltai sutinka: priėmimas nebuvo skirtas tik kelionei, namuose taip pat jautėmės labai gerai priimti. Ačiū Tau, Viešpatie, už šią gražią kelionę ir už visas Tavo dovanas!

Broliai Egidijus ir Vytautas

KALENDORIUS

Sausis

Nazareto mėnuo (nėra priėmimo)

15-02.15 d. br. Jonas bendruomenėje Belgijoje

27-29 d. Kalvarijų parapijos patarnautojai

27-29 d. KingsMen Tarptautinis suvažiavimas

29-01 d. Liuteronai iš Latvijos

Vasaris

03-19 d. Noviciato broliai iš Belgijos bendruomenės

03-05 d. Kalvarijų parapijos šeimos

09-10 d. Pal. Teofiliaus Matulionio gimnazijos devintokai

10-12 d. Vaikinių savaitgalis

17-19 d. Jaunimo 16-20 savaitgalis

17-19 d. Samarietės bendruomenė

18-26 d. br. Joakimas Izraelyje

18-03.15 d. br. Pranciškus Lietuvoje

24-26 d. Utenos Alfa kurso grupė

25-26 d. Pjūties vaikų žiemos savaitgalis

27-05 d. *Nazareto savaitė (nėra priėmimo)*

Kovas

06-10 d. Misijos mokyklose

10-12 d. Kauno šeimų grupė

11-12 d. Paauglių savaitgalis

17-19 d. Jaunimo 22+ savaitgalis

20-26 d. *Nazareto savaitė (nėra priėmimo)*

31-02 d. Sudervės bendruomenė

MALDOS INTENCIJOS

1. Viešpatie, Taikos Kunigaikšti, mes patikime Tau mūsų kenčiantį pasaulį: Ukrainą ir visas kitas šalis, kuriose vyksta karas. Suteik šio pasaulio vadovams tarnystės, bendrojo gėrio ir taikos troškimą. Suteik, kad būtume taikos ir susitakymo kūrėjais savo šeimose ir ten, kur mus pasėjai.
2. Viešpatie Jėzau, Gerasis Ganytojau, laimink savo Bažnyčią ir jos ganytojus, kad ji visada ir vis dažniau būtų namais, kuriuose galime susitikti su Tavimi ir apščiai priimti gyvenimą, kuri Tu nori dovanoti pasauliui. Laikyk ją vienybėje ir budrumė.
3. Pjūties šeimininke, meldžiamės už didelį Bažnyčios lauką, kad būtų nuimtas derlius, ir už mūsų bendruomenės laukelį. Siųsk mums, savo Bažnyčiai brolių ir seserų, kurių tau reikia, pašaukimų, kurių tau reikia, kad mūsų pasaulis būtų pašventintas ir ateitų tavo Karalystė.
4. Viešpatie, meldžiamės už Lauryną ir Vidmantą, pradėjusius šv. Jono Krikštytojo metus, už Renatą ir Bjorną, už Ingą ir Edgarą su Marija ir Vincentu, kurie Savičiūnuose išgyvena Nazareto laiką. Tegul šis laikas suteikia jiems jėgų ir įkvėpimo visam gyvenimui.
5. Viešpatie, Tu, kuris darai mus stiprius ir tvirtus, šventojo Juozapo užtarimu patikime Tau brolių namų statybą. Suteik, kad įsiklausytume į Tavo valią ir ją vykdytume, priimdami visus mažus sprendimus, kurie lemia šį ilgą statybos darbą.

